AGATHA CHRISTIE

Το πτώμα στη βιβλιοθήκη

ΨΥΧΟΓΙΟΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: THE BODY IN THE LIBRARY
Από τις Εκδόσεις HarperCollins*Publishers*, Λονδίνο 2016
ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Το πτώμα στη βιβλιοθήκη**
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Agatha Christie
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Χρύσα Μπανιά
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Κατερίνα Δουρίδα
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ραλλού Ρουχωτά
ΜΑΚΕΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Τζίνα Γεωργίου

© Agatha Christie Limited, 1942. All rights reserved.
The AC Monogram Logo is a trade mark, and AGATHA CHRISTIE, MISS MARPLE and the Agatha Christie Signature are registered trade marks of Agatha Christie Limited in the UK and elsewhere. All rights reserved.
© Εξωφύλλου: HarperCollins*Publishers* Ltd.
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2018

Πρώτη έκδοση: Εκδόσεις Λυχνάρι, με τον τίτλο «Ένα πτώμα στη βιβλιοθήκη»
Δεύτερη έκδοση: Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ, Δεκέμβριος 2018, 5.000 αντίτυπα

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-2821-5
Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-2822-2

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
Έδρα: Τατοΐου 121, 144 52 Μεταμόρφωση
Βιβλιοπωλείο: Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα
Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psichogios.gr
www.psichogios.gr • **http://blog.psichogios.gr**

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.
Head Office: 121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece
Bookstore: 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece
Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psichogios.gr
www.psichogios.gr • **http://blog.psichogios.gr**

© Agatha Christie Limited, 1942. All rights reserved./© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2018

AGATHA CHRISTIE

Το πτώμα στη βιβλιοθήκη

Μετάφραση:
Χρύσα Μπανιά

ΨΥΧΟΓΙΟΣ

© Agatha Christie Limited, 1942. All rights reserved./© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2018

ΕΡΓΑ ΤΗΣ ΑΓΚΑΘΑ ΚΡΙΣΤΙ
ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ

Η μυστηριώδης υπόθεση στο Στάιλς

Πέντε μικρά γουρουνάκια

Φόνοι με αλφαβητική σειρά

Έγκλημα στο Οριάν Εξπρές

Ο Πουαρό ερευνά

Φόνος στο πρεσβυτέριο

Το πτώμα στη βιβλιοθήκη

Και δεν έμεινε κανένας

Δέκα ύποπτοι για φόνο

Μια αυτοβιογραφία

© Agatha Christie Limited, 1942. All rights reserved./© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2018

Στη φίλη μου Ναν

© Agatha Christie Limited, 1942. All rights reserved./© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2018

Προλογικό σημείωμα στην ελληνική έκδοση

Το Πτώμα στη βιβλιοθήκη *κυκλοφόρησε για πρώτη φορά τον Φεβρουάριο του 1942 στις ΗΠΑ και λίγους μήνες αργότερα στην Αγγλία.*

Ο τίτλος είναι ένα κλείσιμο του ματιού της Κρίστι στους αναγνώστες της, καθώς στο παλιότερο έργο της Cards on the table *αυτός είναι ο τίτλος ενός από τα αστυνομικά μυθιστορήματα που έχει γράψει η ηρωίδα της, η Αριάδνη Όλιβερ.*

Ένα ακόμη αυτοαναφορικό παιχνίδι αποτελεί η δήλωση του μικρού Πίτερ Κάρμοντι ότι του αρέσουν τα αστυνομικά βιβλία και έχει υπογεγραμμένα αντίτυπα από διάφορους συγγραφείς, μεταξύ των οποίων και από την Κρίστι!

Το βιβλίο μεταφέρθηκε στην τηλεόραση από το BBC το 1984, καθιερώνοντας την Τζόαν Χίκσον στον ρόλο της μις Μαρπλ.

Μια δεύτερη τηλεοπτική μεταφορά έγινε από το ITV το 2004.

Το έργο διασκευάστηκε επίσης για το ραδιόφωνο του BBC 4 το 1999 και έκτοτε έχει παιχτεί σε επανάληψη δεκαπέντε φορές!

Όταν δημοσιεύτηκε το βιβλίο, ο Μόρις Γουίλσον Ντίσερ έγραψε στο Times Literary Supplement*: «Κάποιες αφοσιωμένες ψυχές θα αναστενάξουν για τον Ηρακλή Πουαρό, αλλά σίγουρα θα υπάρξουν άλλοι που θα χαρούν βλέποντας να παίρνει τη θέση του η μις Μαρπλ στο καινούργιο έργο της Άγκαθα Κρίστι. Αυτή η αντικατάσταση δηλώνει ότι οι επαγγελματίες ντετέκτιβ δεν μπορούν να συναγωνιστούν τις ηλικιωμένες (και όχι και τόσο ηλικιωμένες) γεροντοκόρες που έχουν εκπαιδευτεί να κοιτάνε κάτω από τα σεμε-*

© Agatha Christie Limited, 1942. All rights reserved./© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2018

δάκια, που είναι τώρα τόσο της μόδας. Και ενώ το παραδεχόμαστε αυτό, δεν μπορούμε να μην εντυπωσιαστούμε με τη λογική των γηραιών κυριών (…). Μετά το Πτώμα στη βιβλιοθήκη, *το Χέντον Κόλετζ (Σχολή της Μητροπολιτικής Αστυνομίας) θα έπρεπε να γίνει από αρρένων μεικτό».*

© Agatha Christie Limited, 1942. All rights reserved./© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2018

Τα κυριότερα πρόσωπα του έργου

Μις Μαρπλ
Ηλικιωμένη κάτοικος του Σεντ Μέρι Μιντ που δεν παντρεύτηκε ποτέ. Ιδιαίτερα οξυδερκής και με ισχυρή συνδυαστική ικανότητα, γνωρίζει σε βάθος την ανθρώπινη φύση και φημίζεται για τους παραλληλισμούς που κάνει μεταξύ των γεγονότων των εγκληματικών υποθέσεων και των συμβάντων του χωριού.

Άρθουρ Μπάντρι
Απόστρατος συνταγματάρχης, στη βιβλιοθήκη του οποίου βρίσκεται το πτώμα μιας νεαρής κοπέλας. Παλαιών αρχών, αλλά καλόκαρδος και αφοσιωμένος σύζυγος.

Ντόλι Μπάντρι
Σύζυγος του συνταγματάρχη Μπάντρι και επίδοξη ερασιτέχνις ντετέκτιβ. Επιστρατεύει τη φίλη της μις Μαρπλ, ώστε να διαλευκανθεί το μυστήριο του φόνου και να μη σπιλωθεί το όνομα του συζύγου της.

Συνταγματάρχης Μέλτσετ
Διοικητής της αστυνομίας της κομητείας και φίλος του συνταγματάρχη Μπάντρι. Είναι ο επικεφαλής των ερευνών και εμπιστεύεται την κρίση της μις Μαρπλ.

© Agatha Christie Limited, 1942. All rights reserved./© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2018

Επιθεωρητής Σλακ
Ακούραστος άνθρωπος της δράσης και κάπως επιθετικός ως ανακριτής, τείνει να βγάζει εύκολα συμπεράσματα για τους πιθανούς ενόχους. Δεν έχει σε καμία εκτίμηση τις ικανότητες της μις Μαρπλ.

Μπέιζιλ Μπλέικ
Άνθρωπος του κινηματογράφου. Περνάει τη ζωή του από πάρτι σε πάρτι με διάφορες ξανθές υπάρξεις. Δε διστάζει να καβγαδίζει με αυτές μπροστά στην αστυνομία. Αντιπαθεί σφόδρα τον Άρθουρ Μπάντρι και χαίρεται με τις αναποδιές που συμβαίνουν στον γερο-συνταγματάρχη.

Κόνγουεϊ Τζέφερσον
Εύπορος και εύστροφος επιχειρηματίας, ο οποίος έμεινε ανάπηρος σε αεροπορικό δυστύχημα, το οποίο στέρησε τη ζωή στη σύζυγο, στον γιο και στην κόρη του. Όταν ο γαμπρός και η νύφη του δείχνουν να ξεπερνούν τη χηρεία και να τραβούν τον δρόμο τους, βρίσκει κάποιες από τις χαρές της ζωής στο πρόσωπο μιας μικρής χορεύτριας του Ξενοδοχείου Ματζέστικ.

Τζόζεφιν Τέρνερ
Χορεύτρια και υπεύθυνη για τα ζευγάρια του μπριτζ στο Ξενοδοχείο Ματζέστικ, εξαδέλφη της μικρής χορεύτριας που μάγεψε τον εύπορο επιχειρηματία. Ελκυστική γυναίκα, πρακτική και μεθοδική, έδειχνε παράλογο θυμό εκεί που έπρεπε να δείξει στεναχώρια.

Ρέιμοντ Σταρ
Δάσκαλος χορού και τένις στο ίδιο ξενοδοχείο, ελκυστικός και παρατηρητικός άνδρας, που επιλέγει να μείνει μακριά από τα δραματικά γεγονότα. Τις κινήσεις του ωθεί το ενδιαφέρον του για την Άντελαϊντ Τζέφερσον.

© Agatha Christie Limited, 1942. All rights reserved./© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2018

Μαρκ Γκάσκελ
Γαμπρός του Κόνγουεϊ Τζέφερσον. Σκοτεινός και αδίστακτος, με ροπή προς τις απολαύσεις της ζωής, κατασπατάλησε την περιουσία του στον τζόγο. Δε διστάζει να εκφράζει τις απόψεις του, όσο σκληρές και αν είναι.

Άντελαϊντ Τζέφερσον
Νύφη του Κόνγουεϊ Τζέφερσον και μητέρα του μικρού Πίτερ. Μένουν και οι δύο μαζί με τον πεθερό της. Η Άντελαϊντ, αφού πένθησε τον νεκρό σύζυγό της, νιώθει να πνίγεται από τη ζωή που κάνει δίπλα στον Κόνγουεϊ Τζέφερσον ως αιώνια σύζυγος του γιου του.

Πίτερ Κάρμοντι
Δαιμόνιος λιλιπούτειος ντετέκτιβ, γιος της Άντελαϊντ από πρώτο γάμο. Δίνει άλλη διάσταση στις έρευνες με τα «αναμνηστικά» που βρίσκει στον τόπο του εγκλήματος.

© Agatha Christie Limited, 1942. All rights reserved./© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2018

1

Η κυρία Μπάντρι έβλεπε όνειρο. Τα μοσχομπίζελά της μόλις είχαν κερδίσει το πρώτο βραβείο στην ανθοκομική έκθεση. Ο εφημέριος, με το ράσο και τα άμφια, απένειμε τα βραβεία στην εκκλησία. Η σύζυγός του πέρασε από εκεί φορώντας μαγιό, μα, όπως ευτυχώς συνηθίζεται στα όνειρα, το γεγονός δεν προκάλεσε την αποδοκιμασία των ενοριτών, όπως το δίχως άλλο θα έκανε στην πραγματική ζωή...

Η κυρία Μπάντρι απολάμβανε ιδιαίτερα το όνειρό της. Σχεδόν πάντα απολάμβανε τα πρωινά όνειρα που τελείωναν με την άφιξη του πρωινού τσαγιού. Κάπου βαθιά μέσα στη συνείδησή της είχε συναίσθηση των συνηθισμένων πρωινών θορύβων του σπιτιού. Το κροτάλισμα των κρίκων της κουρτίνας στη σκάλα την ώρα που την τραβούσε η υπηρέτρια, το σκουπάκι και το φαράσι της δεύτερης υπηρέτριας στον διάδρομο απ' έξω. Κάπου μακριά, ένας βαρύς θόρυβος καθώς τραβούσαν το μάνταλο της εξώπορτας.

Άλλη μια μέρα ξεκινούσε. Στο μεταξύ η κυρία Μπάντρι έπρεπε να αντλήσει όσο γινόταν περισσότερη ευχαρίστηση από την ανθοκομική έκθεση, γιατί είχε ήδη αρχίσει να διαφαίνεται η ονειρώδης φύση της...

Από τον κάτω όροφο άκουσε τα μεγάλα ξύλινα παντζούρια που άνοιγαν στο σαλόνι. Τα άκουσε, μα δεν τα άκουσε. Για τουλάχιστον μισή ώρα ακόμα θα συνεχίζονταν οι συνηθισμένοι θό-

© Agatha Christie Limited, 1942. All rights reserved./© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2018

ρυβοι του νοικοκυριού, διακριτικοί, σιγανοί, τόσο γνώριμοι ώστε δεν ενοχλούσαν. Θα κορυφώνονταν με έναν σβέλτο, μετρημένο ήχο από βήματα στον διάδρομο, με το θρόισμα ενός εμπριμέ φορέματος, με το σιγανό κουδούνισμα από τα φλιτζάνια του τσαγιού καθώς ο δίσκος θα τοποθετούνταν στο τραπεζάκι απ' έξω, κι έπειτα, με το μαλακό χτύπημα και την είσοδο της Μαίρης για να τραβήξει τις κουρτίνες.

Μέσα στον ύπνο της η κυρία Μπάντρι συνοφρυώθηκε. Κάτι ενοχλητικό είχε αρχίσει να διεισδύει στην ονειρική κατάσταση, κάτι σε λάθος χρόνο. Βήματα στον διάδρομο, βήματα πολύ βιαστικά και πολύ νωρίς. Τα αυτιά της αφουγκράστηκαν ασυναίσθητα, περίμεναν το κουδούνισμα της πορσελάνης, μα δεν ήρθε κουδούνισμα πορσελάνης.

Χτύπησαν την πόρτα. Αυτόματα, από τα βάθη των ονείρων της, η κυρία Μπάντρι είπε: «Περάστε». Η πόρτα άνοιξε· τώρα θα άνοιγαν τις κουρτίνες και θα κροτάλιζαν οι κρίκοι.

Μα οι κρίκοι δεν κροτάλισαν. Μέσα από το αχνό πράσινο φως ακούστηκε η φωνή της Μαίρης – ξέπνοη, υστερική:

«Αχ, κυρία, αχ, κυρία, υπάρχει *ένα πτώμα στη βιβλιοθήκη*!»

Κι έπειτα, ξεσπώντας υστερικά σε λυγμούς, βγήκε ξανά τρέχοντας από το δωμάτιο.

Η κυρία Μπάντρι ανακάθισε στο κρεβάτι.

Είτε το όνειρό της είχε πάρει πολύ αλλόκοτη τροπή, είτε... είτε η Μαίρη είχε όντως ορμήσει στο δωμάτιο και είχε πει (απίστευτο! αφάνταστο!) ότι υπήρχε ένα πτώμα στη βιβλιοθήκη.

«Αδύνατον», είπε η κυρία Μπάντρι στον εαυτό της. «Μάλλον έβλεπα όνειρο».

Ακόμα και όταν το έλεγε, όμως, ένιωθε όλο και πιο βέβαιη ότι δεν έβλεπε όνειρο και ότι η Μαίρη, με την ανώτερη αυτοκυριαρχία της, είχε πράγματι ξεστομίσει εκείνα τα απίστευτα λόγια.

Η κυρία Μπάντρι συλλογίστηκε μια στιγμή κι έπειτα κατάφε-

© Agatha Christie Limited, 1942. All rights reserved./© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2018

ρε μια επείγουσα συζυγική αγκωνιά στον κοιμισμένο άνδρα της.

«Άρθουρ, Άρθουρ, ξύπνα».

Ο συνταγματάρχης Μπάντρι γρύλισε, μουρμούρισε και γύρισε στο πλάι.

«Ξύπνα, Άρθουρ. Άκουσες τι είπε;»

«Πολύ πιθανό», είπε ο συνταγματάρχης Μπάντρι συγκεχυμένα. «Συμφωνώ απολύτως, Ντόλι», κι αμέσως έπεσε ξανά για ύπνο.

Η κυρία Μπάντρι τον ταρακούνησε.

«Άκουσέ με. Μπήκε η Μαίρη και είπε ότι υπάρχει ένα πτώμα στη βιβλιοθήκη».

«Τι πράγμα;»

«Ένα *πτώμα* στη *βιβλιοθήκη*».

«Ποιος το είπε αυτό;»

«Η Μαίρη».

Ο συνταγματάρχης Μπάντρι συνέλεξε τις σκόρπιες δυνάμεις του και προσπάθησε να αντιμετωπίσει την κατάσταση.

«Ανοησίες, κοπέλα μου. Όνειρο έβλεπες», είπε.

«Όχι, όχι. Στην αρχή έτσι νόμισα κι εγώ. Μα δεν ήταν όνειρο. Όντως μπήκε και το είπε».

«Μπήκε η Μαίρη και είπε ότι υπάρχει ένα πτώμα στη βιβλιοθήκη;»

«Ναι».

«Μα δεν είναι δυνατόν», είπε ο συνταγματάρχης Μπάντρι.

«Όχι, όχι βέβαια», είπε η κυρία Μπάντρι αμφιβάλλοντας.

Κι έπειτα ανασυντάχθηκε και συνέχισε:

«Μα τότε γιατί να πει η Μαίρη ότι υπάρχει;»

«Αποκλείεται να είπε τέτοιο πράγμα».

«Το είπε».

«Μάλλον το φαντάστηκες».

«Δεν το φαντάστηκα».

Ο συνταγματάρχης Μπάντρι είχε ξυπνήσει εντελώς τώρα πια και ήταν έτοιμος να αντιμετωπίσει την κατάσταση με βάση τα δεδομένα.

© Agatha Christie Limited, 1942. All rights reserved./© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2018

«Όνειρο είδες, Ντόλι, αυτό ήταν», είπε καλοσυνάτα. «Φταίει το αστυνομικό που διαβάζεις – *Το στοιχείο του σπασμένου σπίρτου*. Ξέρεις, εκεί που ο λόρδος Έντγκμπαστον βρίσκει μια όμορφη ξανθιά, νεκρή στο χαλάκι του τζακιού στη βιβλιοθήκη. Στα βιβλία όλα τα πτώματα τα βρίσκουν στις βιβλιοθήκες. Δεν έχω ακούσει ποτέ κάτι τέτοιο στην πραγματική ζωή».

«Ίσως ακούσεις τώρα», είπε η κυρία Μπάντρι. «Όπως και να έχει, Άρθουρ, πρέπει να σηκωθείς, να πας να δεις».

«Έλα τώρα, Ντόλι, *σίγουρα* ήταν όνειρο. Πολλές φορές τα όνειρα φαίνονται απίστευτα ζωντανά όταν πρωτοξυπνάς. Νιώθεις απόλυτα βέβαιος ότι είναι αληθινά».

«Εγώ έβλεπα ένα τελείως διαφορετικό όνειρο, έβλεπα μια ανθοκομική έκθεση και τη γυναίκα του εφημέριου με μαγιό – κάτι τέτοιο».

Με ένα ξαφνικό ξέσπασμα ενέργειας η κυρία Μπάντρι πετάχτηκε από το κρεβάτι και τράβηξε τις κουρτίνες. Το φως μιας υπέροχης φθινοπωρινής μέρας πλημμύρισε το δωμάτιο.

«*Δεν* το είδα στον ύπνο μου», είπε σταθερά η κυρία Μπάντρι. «Σήκω αμέσως, Άρθουρ, και κατέβα να δεις τι συνέβη».

«Θέλεις να κατέβω και να ρωτήσω αν υπάρχει ένα πτώμα στη βιβλιοθήκη; Θα νομίζουν ότι το έχασα τελείως».

«Δεν είναι ανάγκη να ρωτήσεις τίποτα», είπε η κυρία Μπάντρι. «Αν *όντως* υπάρχει ένα πτώμα –και φυσικά δεν είναι απίθανο να τρελάθηκε η Μαίρη και να νομίζει ότι βλέπει πράγματα που δεν υπάρχουν–, μην ανησυχείς, δε θα αργήσουν να σου το πουν. *Εσύ* δε θα χρειαστεί να πεις λέξη».

Μουρμουρίζοντας, ο συνταγματάρχης Μπάντρι τυλίχτηκε στη ρόμπα του και βγήκε από το δωμάτιο. Βγήκε στον διάδρομο και κατέβηκε τα σκαλιά. Στη βάση της σκάλας είδε τους υπηρέτες μαζεμένους ένα μικρό κουβάρι· κάποιοι έκλαιγαν με λυγμούς. Ο μπάτλερ έκανε επισήμως ένα βήμα προς τα εμπρός.

«Χαίρομαι που ήρθατε, κύριε Μπάντρι. Ζήτησα να μη γίνει τίποτα μέχρι τώρα. Έχω την άδειά σας για να τηλεφωνήσω στην αστυνομία;»

© Agatha Christie Limited, 1942. All rights reserved./© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2018

«Να τηλεφωνήσετε για ποιο πράγμα;»

Πάνω από τον ώμο του ο μπάτλερ έριξε μια επιτιμητική ματιά στην ψηλή νεαρή που έκλαιγε υστερικά πάνω στον ώμο της μαγείρισσας.

«Είχα την εντύπωση ότι η Μαίρη σάς ενημέρωσε. Μας είπε ότι το έκανε».

Ξέπνοη, η Μαίρη είπε:

«Από την ταραχή μου δεν ξέρω τι είπα. Τα θυμήθηκα όλα ξανά και τα πόδια μου δε με κρατούσαν και τα σωθικά μου ανακατεύτηκαν. Έτσι όπως το βρήκα... ήταν φρικτό!»

Βούλιαξε ξανά πάνω στην κυρία Εκλς, η οποία είπε: «Έλα, έλα, καλή μου», απολαμβάνοντάς το κάπως.

«Κύριε Μπάντρι, είναι φυσικό να είναι κάπως ταραγμένη η Μαίρη, αφού εκείνη έκανε την ανατριχιαστική ανακάλυψη», εξήγησε ο μπάτλερ. «Μπήκε στη βιβλιοθήκη όπως πάντα για να ανοίξει τις κουρτίνες, και... και παραλίγο να σκοντάψει πάνω στο πτώμα».

«Μου λέτε, δηλαδή», είπε έντονα ο συνταγματάρχης Μπάντρι, «ότι υπάρχει ένας νεκρός στο σπίτι μου; Στη βιβλιοθήκη μου;»

Ο μπάτλερ έβηξε.

«Ίσως θα ήταν καλό να το δείτε ο ίδιος, κύριε Μπάντρι».

«Παρακαλώ; Ναι; Ναι; Αστυνομικό τμήμα. Λέγετε!»

Ο αστυφύλακας Πολκ κούμπωνε το χιτώνιό του με το ένα χέρι ενώ κρατούσε το ακουστικό με το άλλο.

«Ναι, ναι, από το Γκόσινγκτον Χολ. Ναι; Καλημέρα σας, κύριε Μπάντρι». Ο τόνος του αστυφύλακα Πολκ άλλαξε ανεπαίσθητα. Έγινε λιγότερο ανυπόμονα επίσημος, γιατί αναγνώρισε τον γενναιόδωρο χορηγό των αθλημάτων της αστυνομίας και ειρηνοδίκη της περιφέρειας.

«Μάλιστα, κύριε Μπάντρι. Τι μπορώ να κάνω για σας; Με συγχωρείτε, δεν κατάλαβα καλά – *πτώμα*, είπατε; – ναι; – ναι, αν έχετε την καλοσύνη – μάλιστα, κύριε Μπάντρι, νεαρή γυναίκα, άγνω-

© Agatha Christie Limited, 1942. All rights reserved./© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2018

στη σ' εσάς, είπατε; – φυσικά, κύριε Μπάντρι. Μάλιστα, αφήστε το πάνω μου».

Ο αστυνόμος Πολκ κατέβασε το ακουστικό, έβγαλε ένα μακρόσυρτο σφύριγμα και στη συνέχεια κάλεσε τον αριθμό του προϊσταμένου του.

Η κυρία Πολκ τον κοίταξε από την κουζίνα, από την οποία αναδιδόταν μια λαχταριστή μυρωδιά από μπέικον που τηγανιζόταν.

«Τι τρέχει;»

«Δεν έχω ξανακούσει πιο παράξενο πράγμα», απάντησε ο σύζυγός της. «Βρήκαν πάνω στο Χολ το πτώμα μιας νεαρής γυναίκας. Στη βιβλιοθήκη του συνταγματάρχη».

«Τη δολοφόνησαν;»

«Τη στραγγάλισαν, λέει εκείνος».

«Ποια ήταν;»

«Ο συνταγματάρχης λέει ότι δεν τη γνωρίζει καθόλου».

«Και τότε τι έκανε στη βιβλιοθήκη του;»

Ο αστυνόμος Πολκ την έκανε να σωπάσει με μια επιτιμητική ματιά και μίλησε επίσημα στο τηλέφωνο.

«Επιθεωρητά Σλακ; Εδώ αστυφύλακας Πολκ. Μόλις έφτασε αναφορά ότι σήμερα το πρωί, στις επτά και τέταρτο, ανακαλύφθηκε το πτώμα μιας νεαρής γυναίκας...»

Το τηλέφωνο της μις Μαρπλ χτύπησε την ώρα που εκείνη ντυνόταν. Ο ήχος την έκανε να σαστίσει λίγο. Συνήθως το τηλέφωνό της δε χτυπούσε εκείνη την ώρα. Τόσο καλά οργανωμένη ήταν η ζωή της σχολαστικής γεροντοκόρης, ώστε τα αναπάντεχα τηλεφωνήματα αποτελούσαν πηγή ζωηρών εικασιών.

«Για δες», είπε η μις Μαρπλ, κοιτώντας προβληματισμένη τη συσκευή που κουδούνιζε. «Ποιος να είναι;»

Η επίσημα αναγνωρισμένη ώρα κατά την οποία οι κάτοικοι του χωριού μπορούσαν να κάνουν φιλικά τηλεφωνήματα στους γείτονες ήταν από τις εννέα ακριβώς ως τις εννέα και μισή. Εκείνη την

© Agatha Christie Limited, 1942. All rights reserved./© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2018

ώρα ανακοινώνονταν πάντα τα σχέδια της ημέρας, οι προσκλήσεις και τα λοιπά. Όλοι ήξεραν ότι ο χασάπης τηλεφωνούσε λίγο πριν από τις εννιά αν είχε προκύψει κάποια κρίση στην αγορά κρεατικών. Κατά διαστήματα στη διάρκεια της ημέρας ίσως σημειώνονταν σποραδικά τηλεφωνήματα, αν και θεωρούνταν έλλειψη καλών τρόπων να τηλεφωνεί κανείς μετά τις εννέα και μισή το βράδυ. Αλήθευε ότι ο ανιψιός της μις Μαρπλ, συγγραφέας και κατά συνέπεια εκκεντρικός, ορισμένες φορές τηλεφωνούσε τις πλέον αλλόκοτες ώρες, μία φορά, μάλιστα, δέκα λεπτά πριν από τα μεσάνυχτα. Μα όποιες κι αν ήταν οι εκκεντρικότητες του Ρέιμοντ Γουέστ, το πρωινό ξύπνημα δεν ήταν ανάμεσά τους. Ούτε εκείνος, ούτε οποιοσδήποτε γνωστός της μις Μαρπλ ήταν πιθανό να τηλεφωνεί πριν από τις οκτώ το πρωί. Συγκεκριμένα στις οκτώ παρά τέταρτο.

Ήταν πολύ νωρίς ακόμα και για τηλεγράφημα, αφού το ταχυδρομείο δεν άνοιγε πριν από τις οκτώ.

«Μάλλον έχουν καλέσει λάθος αριθμό», αποφάσισε η μις Μαρπλ.

Αφού το αποφάσισε αυτό, προχώρησε προς την ανυπόμονη συσκευή κι έπνιξε τον σαματά της σηκώνοντας το ακουστικό.

«Ορίστε;» είπε.

«Τζέιν, εσύ;»

Η μις Μαρπλ ξαφνιάστηκε πολύ.

«Ναι, εγώ είμαι. Γιατί σηκώθηκες τόσο νωρίς, Ντόλι;»

Η φωνή της κυρίας Μπάντρι έφτανε αλαφιασμένη και ταραγμένη μέσα από το καλώδιο.

«Συνέβη κάτι φρικτό».

«Τι είναι, καλή μου;»

«Μόλις βρήκαμε ένα πτώμα στη βιβλιοθήκη».

Για μια στιγμή η μις Μαρπλ πίστεψε πως η φίλη της είχε χάσει τα λογικά της.

«*Τι πράγμα* βρήκατε;»

«Είδες; Πώς να το πιστέψει κανείς; Θέλω να πω, εγώ νόμιζα ότι αυτά τα πράγματα συμβαίνουν μόνο στα βιβλία. Δε φαντάζεσαι πόση

© Agatha Christie Limited, 1942. All rights reserved./© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2018

ώρα μου πήρε το πρωί να πείσω τον Άρθουρ να κατέβει και να δει».

Η μις Μαρπλ προσπάθησε να συγκεντρωθεί. Ξέπνοη, ρώτησε:

«Μα ποιος είναι; Το πτώμα, θέλω να πω».

«Μια ξανθιά».

«Μια τι;»

«Μια ξανθιά. Μια όμορφη ξανθιά – και πάλι όπως στα βιβλία. Δεν την έχει ξαναδεί κανείς μας. Τη βρήκαμε σωριασμένη στη βιβλιοθήκη, νεκρή. Πρέπει να ανέβεις αμέσως».

«Θέλεις να ανέβω *εγώ*;»

«Ναι, στέλνω το αυτοκίνητο να σε πάρει».

«Φυσικά, καλή μου», είπε η μις Μαρπλ σκεπτική, «αν πιστεύεις ότι θα μπορέσω να σε παρηγορήσω–»

«Όχι, δε χρειάζομαι παρηγοριά. Εσύ, όμως, είσαι πολύ καλή στα πτώματα».

«Όχι, μην το λες. Οι λίγες επιτυχίες μου ήταν κυρίως θεωρητικές».

«Μα είσαι πολύ καλή στους φόνους. Η κοπέλα, βλέπεις, δολοφονήθηκε. Κάποιος τη στραγγάλισε. Κι εγώ πιστεύω ότι, αν όντως έγινε φόνος μέσα στο ίδιο μου το σπίτι, μπορώ κάλλιστα να τον χαρώ. Καταλαβαίνεις τι εννοώ; Γι' αυτό θέλω να έρθεις να με βοηθήσεις να ανακαλύψω ποιος το έκανε, να διαλευκάνεις το μυστήριο και τα λοιπά. Δεν είναι συναρπαστικό;»

«Φυσικά, καλή μου, αν μπορώ να σε *βοηθήσω* με κάτι».

«Εξαίρετα! Ο Άρθουρ με δυσκολεύει λίγο. Καθώς φαίνεται, πιστεύει πως δεν πρέπει να χαίρομαι καθόλου με την υπόθεση. Εγώ, βέβαια, ξέρω ότι είναι πολύ λυπηρό και τα λοιπά, από την άλλη, όμως, δεν τη γνώριζα την κοπέλα, και όταν τη δεις θα καταλάβεις τι εννοώ όταν λέω ότι δε φαίνεται καθόλου *αληθινή*».

Ελαφρώς λαχανιασμένη, η μις Μαρπλ αποβιβάστηκε από το αυτοκίνητο του ζεύγους Μπάντρι, την πόρτα του οποίου της κρατούσε ανοιχτή ο σοφέρ.

© Agatha Christie Limited, 1942. All rights reserved./© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2018

Ο συνταγματάρχης Μπάντρι βγήκε στα σκαλιά και φάνηκε να εκπλήσσεται λίγο.

«Μις Μαρπλ; Ε... χαίρομαι πολύ που σας βλέπω».

«Μου τηλεφώνησε η σύζυγός σας», εξήγησε η μις Μαρπλ.

«Έξοχα, έξοχα. Καλό είναι να έχει κάποιον μαζί της. Διαφορετικά θα καταρρεύσει. Προς το παρόν προσποιείται τη γενναία, μα ξέρετε πώς είναι...»

Εκείνη τη στιγμή εμφανίστηκε η κυρία Μπάντρι και αναφώνησε:

«Δεν επιστρέφεις στην τραπεζαρία για να τελειώσεις το πρωινό σου, Άρθουρ; Θα κρυώσει το μπέικον».

«Νόμιζα πως είχε έρθει ο επιθεωρητής», εξήγησε ο συνταγματάρχης Μπάντρι.

«Όπου να 'ναι θα καταφτάσει», είπε η κυρία Μπάντρι. «Γι' αυτό είναι σημαντικό να προλάβεις να φας το πρωινό σου. Θα το χρειαστείς».

«Το ίδιο κι εσύ. Καλό θα ήταν να έρθεις να φας κάτι, Ντόλι–»

«Έρχομαι σε ένα λεπτό», είπε η κυρία Μπάντρι. «Πήγαινε, Άρθουρ».

Ξαπόστειλε πίσω στην τραπεζαρία τον συνταγματάρχη Μπάντρι σαν να ήταν κανένα απείθαρχο κοτόπουλο.

«*Τέλεια!*» είπε η κυρία Μπάντρι με θριαμβευτικό τόνο. «Έλα, Τζέιν».

Την οδήγησε γρήγορα κατά μήκος του μακριού διαδρόμου προς το ανατολικό τμήμα του σπιτιού. Έξω από την πόρτα της βιβλιοθήκης ο αστυφύλακας Πολκ φρουρούσε σκοπιά. Έκλεισε τον δρόμο της κυρίας Μπάντρι με επιδεικτική εξουσία.

«Πολύ φοβάμαι ότι δεν επιτρέπεται να μπει κανείς, κυρία μου. Εντολές του επιθεωρητή».

«Ανοησίες, Πολκ», είπε η κυρία Μπάντρι. «Γνωρίζεις πολύ καλά τη μις Μαρπλ».

Ο αστυφύλακας Πολκ παραδέχτηκε ότι γνώριζε τη μις Μαρπλ».

«Είναι πολύ σημαντικό να δει το πτώμα», είπε η κυρία Μπά-

© Agatha Christie Limited, 1942. All rights reserved./© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2018

ντρι. «Μην είσαι ανόητος, Πολκ. Στο κάτω κάτω *δική μου* δεν είναι η βιβλιοθήκη;»

Ο αστυφύλακας Πολκ υποχώρησε. Σε όλη του τη ζωή είχε τη συνήθεια να υποκύπτει μπροστά στην κατώτερη αριστοκρατία. Ο επιθεωρητής, συλλογίστηκε, δε χρειαζόταν να το μάθει ποτέ.

«Δεν πρέπει να αγγίξετε τίποτα, ούτε να αλλάξετε το παραμικρό», προειδοποίησε τις κυρίες.

«Εννοείται», είπε η κυρία Μπάντρι ανυπόμονα. «Το *ξέρουμε* αυτό. Αν θέλεις, μπορείς να μπεις να δεις κι εσύ».

Ο αστυφύλακας Πολκ επωφελήθηκε από την άδεια. Ούτως ή άλλως, αυτή ακριβώς ήταν η πρόθεσή του.

Η κυρία Μπάντρι οδήγησε θριαμβευτικά τη φίλη της ως την άκρη της βιβλιοθήκης, ως το μεγάλο, παλιομοδίτικο τζάκι, και είπε με δραματική αίσθηση κορύφωσης:

«Να το!»

Τότε η μις Μαρπλ κατάλαβε τι ακριβώς εννοούσε η φίλη της όταν έλεγε ότι το νεκρό κορίτσι δεν ήταν αληθινό. Η βιβλιοθήκη ήταν ένας χώρος πολύ χαρακτηριστικός των ιδιοκτητών του. Ήταν μεγάλη, αφρόντιστη κι ακατάστατη. Είχε μεγάλες, βουλιαγμένες πολυθρόνες και πάνω στο μεγάλο τραπέζι ήταν παραταγμένες κάμποσες πίπες, βιβλία και ιδιοκτησιακά έγγραφα. Στους τοίχους κρέμονταν ως συνήθως ένα δυο οικογενειακά πορτρέτα, μερικές κακές βικτοριανές υδατογραφίες και κάποιες επίδοξα αστείες σκηνές κυνηγιού. Στη γωνία έστεκε ένα μεγάλο βάζο με μαργαρίτες. Ο χώρος ήταν σκοτεινός, γλυκός και χαλαρός. Φανέρωνε μακρόχρονη κατοίκηση, γνώριμη χρήση και δεσμούς με την παράδοση.

Και πάνω στο παλιό αρκουδοτόμαρο μπροστά στο τζάκι κείτονταν κάτι καινούργιο, ωμό και μελοδραματικό.

Η φανταχτερή φιγούρα ενός κοριτσιού. Ενός κοριτσιού με αφύσικα ξανθά μαλλιά, που ήταν βραδινά ντυμένο, με περίτεχνες μπούκλες και δαχτυλίδια. Στο αδύνατο κορμί της φορούσε μια τουαλέτα χωρίς πλάτη, από λευκό σατέν με πούλιες. Το πρόσωπο ήταν πολύ μακιγιαρισμένο· η πούδρα ξεχώριζε μακάβρια πά-

© Agatha Christie Limited, 1942. All rights reserved./© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2018

νω στο μπλάβο, πρησμένο δέρμα, η μάσκαρα στις βλεφαρίδες είχε τρέξει παχιά στα παραμορφωμένα μάγουλα, το άλικο των χειλιών έμοιαζε με ανοιχτή πληγή. Τα νύχια ήταν βαμμένα σε ένα βαθύ κόκκινο χρώμα, όπως και τα νύχια των ποδιών μέσα στα φτηνά ασημένια σανδάλια. Ήταν μια φτηνή, κακόγουστη, φανταχτερή φιγούρα – τελείως αταίριαστη με τη στιβαρή, παλιομοδίτικη άνεση της βιβλιοθήκης του συνταγματάρχη Μπάντρι.

Η κυρία Μπάντρι είπε χαμηλόφωνα:

«Κατάλαβες τι εννοώ; Πολύ απλά, δεν είναι *αληθινή*!»

Η ηλικιωμένη γυναίκα δίπλα της κούνησε το κεφάλι. Σκεπτική, κράτησε για αρκετή ώρα το βλέμμα στην κουλουριασμένη φιγούρα.

Και στο τέλος είπε με απαλή φωνή:

«Είναι πολύ νέα».

«Ναι, ναι πράγματι». Η κυρία Μπάντρι έδειξε να εκπλήσσεται σχεδόν, σαν να είχε κάνει κάποια ανακάλυψη.

Η μις Μαρπλ έσκυψε. Δεν άγγιξε το κορίτσι. Κοίταξε τα δάχτυλα που έσφιγγαν με μανία το μπροστινό μέρος του φορέματος, σαν να είχαν αρπαχτεί από αυτό στη στερνή, μανιώδη πάλη για ανάσα.

Εκείνη τη στιγμή ακούστηκε ένα αυτοκίνητο να γλιστράει έξω στο χαλίκι. Ο αστυφύλακας Πολκ είπε βιαστικά:

«Αυτός πρέπει να είναι ο επιθεωρητής...»

Επαληθεύοντας τη βαθιά ριζωμένη πεποίθηση του Πολκ ότι η κατώτερη αριστοκρατία δε σε απογοητεύει ποτέ, η κυρία Μπάντρι κινήθηκε αμέσως προς την πόρτα. Η μις Μαρπλ την ακολούθησε.

«Είμαστε εντάξει, Πολκ», είπε η κυρία Μπάντρι.

Ο αστυφύλακας Πολκ ανακουφίστηκε απίστευτα.

Κατεβάζοντας βιαστικά με μια γουλιά καφέ τα τελευταία ψίχουλα του φρυγανισμένου ψωμιού με τη μαρμελάδα, ο συνταγματάρχης Μπάντρι βγήκε βιαστικός στην είσοδο κι ανακουφίστηκε όταν είδε τον συνταγματάρχη Μέλτσετ, διοικητή της αστυνομίας της κομητείας, να κατεβαίνει από ένα όχημα συνοδευόμενος από τον

© Agatha Christie Limited, 1942. All rights reserved./© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2018

επιθεωρητή Σλακ. Ο Μέλτσετ ήταν φίλος του συνταγματάρχη. Τον Σλακ δεν τον είχε συμπαθήσει ποτέ πολύ· ήταν ένας άνδρας γεμάτος ενεργητικότητα, που διέψευδε το όνομά του* και συνόδευε τους φουριόζικους τρόπους του με κάμποση αδιαφορία για τα αισθήματα οποιουδήποτε ατόμου δε θεωρούσε σημαντικό.

«Καλημέρα, Μπάντρι», είπε ο διοικητής. «Είπα να έρθω ο ίδιος. Αυτή η υπόθεση μου φαίνεται ιδιαίτερα ασυνήθιστη».

«Είναι... είναι...» Ο συνταγματάρχης Μπάντρι πάσχισε να εξηγηθεί. «Είναι *απίστευτο... αφάνταστο*!»

«Δεν έχετε ιδέα ποια είναι η γυναίκα;»

«Την παραμικρή. Δεν την έχω ξαναδεί ποτέ στη ζωή μου».

«Ο μπάτλερ ξέρει τίποτα;» ρώτησε ο επιθεωρητής Σλακ.

«Ο Λόριμερ εξεπλάγη τόσο όσο κι εγώ».

«Μάλιστα», είπε ο επιθεωρητής Σλακ. «Περίεργο».

«Έχουμε πρωινό στην τραπεζαρία, Μέλτσετ. Θα ήθελες κάτι;» είπε ο συνταγματάρχης Μπάντρι.

«Όχι, όχι. Καλύτερα να πιάσουμε δουλειά. Όπου να 'ναι θα φτάσει και ο Χέιντοκ – α, να τος».

Ένα ακόμα όχημα σταμάτησε έξω από το σπίτι για να βγει ο μεγαλόσωμος, τετράγωνος δόκτωρ Χέιντοκ, ο οποίος ήταν και ιατροδικαστής της αστυνομίας. Από ένα δεύτερο περιπολικό κατέβηκαν δύο άνδρες με πολιτικά, ο ένας από τους οποίους κρατούσε μια φωτογραφική μηχανή.

«Όλα έτοιμα;» είπε ο διοικητής. «Ωραία. Μπαίνουμε. Στη βιβλιοθήκη, όπως μου είπε ο Σλακ».

Ο συνταγματάρχης Μπάντρι βόγκηξε.

«Είναι απίστευτο! Ξέρεις, σήμερα το πρωί, όταν η γυναίκα μου επέμενε ότι μπήκε η υπηρέτρια και είπε ότι βρήκε ένα πτώμα στη βιβλιοθήκη, δεν έλεγα να την πιστέψω».

«Ναι, ναι, το καταλαβαίνω απόλυτα αυτό. Ελπίζω να μην έχει αναστατωθεί πάρα πολύ η κυρά σου».

---

* Στα αγγλικά, slack σημαίνει νωθρός. (Σ.τ.Μ.)

© Agatha Christie Limited, 1942. All rights reserved./© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2018

«Έχει φερθεί θαυμάσια, πραγματικά θαυμάσια. Έφερε τη μις Μαρπλ να της κάνει παρέα. Την ξέρεις, είναι η ηλικιωμένη που μένει στο χωριό».

«Τη μις Μαρπλ;» Ο διοικητής τσιτώθηκε. «Γιατί τη ζήτησε;»

«Δεν τα ξέρεις; Οι γυναίκες θέλουν γυναίκες για παρέα».

Ο συνταγματάρχης Μέλτσετ είπε με πνιχτό γελάκι:

«Κατά τη γνώμη μου, η γυναίκα σου θα δοκιμάσει να κάνει την ερασιτέχνη ντετέκτιβ. Η μις Μαρπλ είναι το λαγωνικό της περιοχής. Κάποτε τα κατάφερε μια χαρά και χωρίς εμάς, έτσι δεν είναι, Σλακ;»

«Εκείνο ήταν διαφορετικό», είπε ο επιθεωρητής Σλακ.

«Διαφορετικό από τι;»

«Εκείνη ήταν τοπική υπόθεση, συνταγματάρχα. Είναι αλήθεια πως η ηλικιωμένη ξέρει όλα όσα συμβαίνουν στο χωριό. Εδώ, όμως, θα είναι έξω από τα νερά της».

«Ούτε εσύ ξέρεις ακόμα πολλά για την υπόθεση, Σλακ», είπε ξερά ο Μέλτσετ.

«Περιμένετε και θα δείτε, συνταγματάρχα. Πολύ σύντομα θα μάθω τι τρέχει».

Στην τραπεζαρία ήταν η σειρά της μις Μαρπλ και της κυρίας Μπάντρι να πάρουν πρωινό.

Αφού σέρβιρε την καλεσμένη της, η κυρία Μπάντρι είπε ανυπόμονα:

«Λοιπόν, Τζέιν;»

Η μις Μαρπλ σήκωσε τα μάτια και την κοίταξε κάπως σαστισμένη.

Η κυρία Μπάντρι είπε γεμάτη ελπίδα:

«Δε σου θυμίζει *τίποτα*;»

Και αυτό επειδή η μις Μαρπλ είχε αποκτήσει φήμη για την ικανότητά της να συνδέει ασήμαντα συμβάντα του χωριού με σοβαρότερα προβλήματα, με τέτοιον τρόπο, ώστε να ρίχνει φως στα τελευταία.

© Agatha Christie Limited, 1942. All rights reserved./© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2018

«Όχι», είπε η μις Μαρπλ σκεπτική. «Δεν μπορώ να πω ότι μου θυμίζει κάτι – προς το παρόν, τουλάχιστον. Για μια στιγμή ήρθε στο μυαλό μου η μικρότερη κόρη της κυρίας Τσέτι, η Έντι, ξέρεις, μα νομίζω ότι ήταν μόνο επειδή το κακόμοιρο κορίτσι έτρωγε τα νύχια του και πετούσαν λιγάκι τα μπροστινά του δόντια. Αυτό και τίποτε άλλο. Και φυσικά», συνέχισε η μις Μαρπλ, επεκτείνοντας περαιτέρω τον παραλληλισμό, «και στην Έντι άρεσαν αυτά που εγώ αποκαλώ φτηνά λούσα».

«Το φόρεμά της εννοείς;» είπε η κυρία Μπάντρι.

«Ναι, πολύ κακόγουστο σατέν, κακής ποιότητας».

«Το ξέρω», είπε η κυρία Μπάντρι. «Υπάρχουν ένα σωρό άθλια μικρομάγαζα που πουλούν τα πάντα για μερικά σελίνια». Συνέχισε γεμάτη ελπίδα. «Για πες μου, τι απέγινε η Έντι της κυρίας Τσέτι;»

«Μόλις πήγε σε δεύτερο σπίτι, κι από ό,τι ξέρω, τα πηγαίνει μια χαρά».

Η κυρία Μπάντρι ένιωσε μια ελαφριά απογοήτευση. Ο παραλληλισμός του χωριού δεν έδειχνε να υπόσχεται πολλά.

«Αυτό που δεν μπορώ να καταλάβω», είπε η κυρία Μπάντρι, «είναι πώς στο καλό βρέθηκε στο γραφείο του Άρθουρ. Ο Πολκ λέει ότι το παράθυρο είχε παραβιαστεί. Μπορεί να έφτασε ως εδώ μαζί με κανέναν διαρρήκτη και μετά να τσακώθηκαν – αυτό, όμως, φαίνεται μεγάλη ανοησία, έτσι δεν είναι;»

«Δε νομίζω ότι ήταν ντυμένη για διάρρηξη», είπε σκεπτική η μις Μαρπλ.

«Όχι, ήταν ντυμένη για χορό ή για πάρτι. Τέτοια πράγματα, όμως, δε γίνονται ποτέ εδώ κάτω, ούτε καν εδώ γύρω».

«Ν-ναι», είπε η μις Μαρπλ αμφιβάλλοντας.

Η κυρία Μπάντρι το έπιασε αμέσως.

«Κάτι έχεις στο μυαλό σου, Τζέιν».

«Να, αναρωτιόμουν μήπως–»

«Τι πράγμα;»

«Ο Μπέιζιλ Μπλέικ».

© Agatha Christie Limited, 1942. All rights reserved./© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2018

«Αχ, όχι!» φώναξε ενστικτωδώς η κυρία Μπάντρι, και πρόσθεσε σαν επεξήγηση: «Γνωρίζω τη μητέρα του».

Οι δύο γυναίκες κοιτάχτηκαν.

Η μις Μαρπλ αναστέναξε και κούνησε το κεφάλι.

«Καταλαβαίνω απόλυτα πώς νιώθεις γι' αυτό».

«Η Σελάινα Μπλέικ είναι η πιο καλόκαρδη γυναίκα που μπορείς να φανταστείς. Τα παρτέρια με τα λουλούδια της είναι απλώς εκπληκτικά, με κάνουν να πρασινίζω από ζήλια. Και είναι τρομακτικά γενναιόδωρη με τα μοσχεύματα».

Η μις Μαρπλ, προσπερνώντας τις αξιώσεις σεβασμού για την κυρία Μπλέικ, είπε:

«Δεν έχει να κάνει. Ξέρεις ότι λέγονται *πάρα* πολλά».

«Ναι, το ξέρω, το ξέρω. Και φυσικά ο Άρθουρ γίνεται έξω φρενών όταν ακούει το όνομα του Μπέιζιλ Μπλέικ. Του φέρθηκε με μεγάλη αγένεια, κι από τότε ο Άρθουρ δε θέλει να ακούσει καλό λόγο γι' αυτόν. Μιλάει ανόητα, υποτιμητικά, έτσι όπως κάνουν τα σημερινά αγόρια· χλευάζει όσους υπερασπίζονται το σχολείο τους, την Αυτοκρατορία, τέτοια πράγματα. Κι έπειτα, φυσικά, έχεις δει πώς *ντύνεται*;

»Ο κόσμος λέει», συνέχισε η κυρία Μπάντρι, «ότι στην επαρχία δεν έχει σημασία τι φοράς. Δεν έχω ξανακούσει μεγαλύτερη ανοησία. Ακριβώς στην επαρχία το προσέχουν όλοι». Έκανε μια παύση και πρόσθεσε μελαγχολικά: «Και ήταν τόσο αξιολάτρευτο μωρό!»

«Την περασμένη Κυριακή είδα στην εφημερίδα μια υπέροχη φωτογραφία του δολοφόνου του Σέβιοτ όταν ήταν μωρό», είπε η μις Μαρπλ.

«Έλα, Τζέιν, πιστεύεις στ' αλήθεια ότι *εκείνος*–»

«Όχι, όχι, καλή μου. Δεν εννοούσα καθόλου αυτό. Κάτι τέτοιο θα σήμαινε ότι βγάζω βεβιασμένα συμπεράσματα. Απλώς προσπαθούσα να εξηγήσω την παρουσία της νεαρής εδώ. Ποιος θα κατέβαινε ως το Σεντ Μέρι Μιντ; Και μου φάνηκε ότι η μόνη πιθανή εξήγηση ήταν ο Μπέιζιλ Μπλέικ. *Αυτός* κάνει πάρτι. Και τότε κατεβαίνει κόσμος από το Λονδίνο και από τα στούντιο – θυμά-

© Agatha Christie Limited, 1942. All rights reserved./© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2018

σαι τι έγινε πέρυσι τον Ιούλιο; Μας πήραν τα αυτιά με τις φωνές και τα τραγούδια, και δυστυχώς όλοι μέθυσαν πολύ και το επόμενο πρωί ήταν όλα άνω-κάτω, σπασμένα γυαλιά παντού, ήταν απίστευτο –έτσι μου είπε η κυρία Μπέρι– και μια νεαρή γυναίκα είχε αποκοιμηθεί στην μπανιέρα χωρίς να φορά *σχεδόν τίποτα*!»

«Θα ήταν άνθρωποι του κινηματογράφου», είπε η κυρία Μπάντρι συγκαταβατικά.

«Πολύ πιθανόν. Κι έπειτα, φαντάζομαι το έμαθες, εδώ και αρκετά Σαββατοκύριακα τώρα τελευταία φέρνει μαζί του μια νεαρή, μια κατάξανθη κοπέλα».

«Πιστεύεις ότι είναι *αυτή εδώ*;» αναφώνησε η κυρία Μπάντρι.

«Κοίταξε, το σκέφτηκα. Φυσικά δεν την έχω δει ποτέ από κοντά, μόνο όταν μπαίνει ή βγαίνει από το αυτοκίνητο, και μία φορά στον κήπο του αγροκτήματος, όταν έκανε ηλιοθεραπεία με ένα σορτσάκι κι έναν στηθόδεσμο. *Το πρόσωπό της* δεν το είδα ποτέ. Άλλωστε αυτά τα κορίτσια, με το μακιγιάζ και τα μαλλιά και τα ρούχα, μου φαίνονται όλα ίδια».

«Ναι. Και πάλι, *μπορεί* να είναι αυτή. Είναι μια ιδέα, Τζέιν».

© Agatha Christie Limited, 1942. All rights reserved./© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2018

Μις
ΜΑΡΠΛ

Κι εγώ πιστεύω ότι, αν όντως
έγινε φόνος μέσα στο ίδιο μου το σπίτι,
μπορώ κάλλιστα να τον χαρώ.

Στις επτά το πρωί, ο συνταγματάρχης Μπάντρι και η σύζυγός του έρχονται αντιμέτωποι με μια δυσάρεστη έκπληξη: υπάρχει ένα πτώμα στη βιβλιοθήκη τους. Είναι μια νέα ξανθιά γυναίκα, με βραδινό φόρεμα κι έντονο μακιγιάζ, που τώρα πια έχει ξεβάψει στα μάγουλά της. Ποια είναι; Πώς βρέθηκε εκεί μέσα;

Ο συνταγματάρχης Μπάντρι ειδοποιεί την αστυνομία. Η κυρία Μπάντρι ειδοποιεί… τη φίλη της, τη μις Μαρπλ. Η μις Μαρπλ είναι πολύ καλή σ' αυτά, ίσως εξιχνιάσει πρώτη το μυστήριο. Αυτό, σκέπτεται η κυρία Μπάντρι, δε θα ήταν συναρπαστικό;

Η μις Μαρπλ αναλαμβάνει δράση, αποδεικνύοντας για άλλη μια φορά πως δεν υπάρχει δολοφόνος ούτε ντετέκτιβ που να μπορεί να τα βάλει με μια γηραιά κυρία η οποία ξέρει όλα τα κουτσομπολιά της περιοχής…

AGATHA CHRISTIE

2 ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΑΝΤΙΤΥΠΑ

ISBN: 978-618-01-2821-5
9 786180 128215
ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 22246

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ
www.psichogios.gr

ΓΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΜΕ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ